

מיהו יעקב רז (מימין), הצעיר שהביא להתפטרותו של ניצב אברהם תורגמן מן המישטרה?

לפקודיו, ואיננו נכנס לכל פרט. כך הסביר לי אז או את מהות אי-ההבנה בין השניים. קצינים אחרים במישטרה נקטו באותו זמן עמדה ברורה, מי לטובת הפץ ומי לטובת תורגמן. קצינים אחרים טרחו לספר כי הפץ נחשב כאיש של רוד קראוס (המפכ"ל הנר כחז). שהיה אז המתחרה העיקרי של תורגמן על משרת המפכ"ל. הם אמרו כי תורגמן מת להיפטר מחפץ, מכיוון שהוא חושד בו שהוא מעביר מידע לקראוס, רז אף לא רמז על-כך. כאשר החל מישפט-חפץ, ותורגמן עלה על דוכן-העדים ואמר שרו איפשר

ראה לצותת לכל האנשים שהיו באותה ישיבת-בוקר עם תורגמן, וגם לטלפון של רז. בציתות נשבע העיתונאי יוסי בר, שפנה לרו ושאל אותו מי מטפל בעניין הריהבית ופרשת-ברדה. רז, שלא ידע כי מצותתים לו, אמר שאין הוא מתמצא בפרשה וכי יצחק תליו, קצין אחר ביחידה הוא העוסק בכך. רז לא שיקר לעיתונאי, אך גם לא מסר לו כל מידע. הוא פשוט העביר את הכרור. אני עצמי התרשמתי מהאובייקט טיביות הרבה ששמר רז יחסיו עם חברים-לעבודה, כאשר החילה פרשת חפץ להתגלגל, ניסיתי להבין כמה

חששתי מתגובתו של הקצין האחראי לחקירה, כאשר אספר לו כי המידע הגיע אליי ממקור כזה. טילפנתי, ובקול מתנצל הסברתי לרו את פנייתי אליו. הוא הזמין אותי למישרו ושמע את דבריי בסבלנות. הוא לא לעג לי, וניסה לגרום לי להרגיש בנוח, כאשר סיפר לי כי זו אינה הידעונית הראשונה המתערבת בחקירה. הוא רשם את דברי ברצינות, ואחרי כמה שבועות, כאשר פגשתיו בבית-המישפט, סיפר לי כי ניסה לברוק את המידע של הידעונית אך הגיע למכוי סתום.

בינתיים התברר כי יש לנו ידידים משותפים. סיפרו לי שהוא בן 34, למד בבית-ספר תיכון בגיבעתיים ואחר-כך למד באוניברסיטת כר-אילן. הוא למד באוניברסיטה כלכלה וגם יחסים-בינלאומיים.

רז נראה לי כזן חדיש של קצין מישטרה. צעיר בעל השכלה אקדמית, שלא הלך למחלקה של בנימין זיגל, אלא נחר להתמודד בפשע באמצעות היחידה המרכזית. לא יכולתי לתאר לעצמי את רז מכה עצירים. ואומנם, כאשר שמעתי אחרי-כך עדויות במישטרה אסף חפץ, התברר לי כי הוא הצליח

האיש שהפיל

כאשר קראתי את מיכתב-ההתפטרות של ניצב אברהם תורגמן, חשבתי על יעקב רז. חשבתי עליו כעל דון-קישוט מורגני, הנלחם בכוחות אדירים כדי להוציא לאור את האמת שלו. ושמחתי שבמדינת-ישראל יכול לפעמים דון-קישוט לנצח. במיכתב-ההתפטרות מנסה ניצב תורגמן לנקות את עצמו ולהטיל את כתם השקר על יעקב רז. תורגמן רג

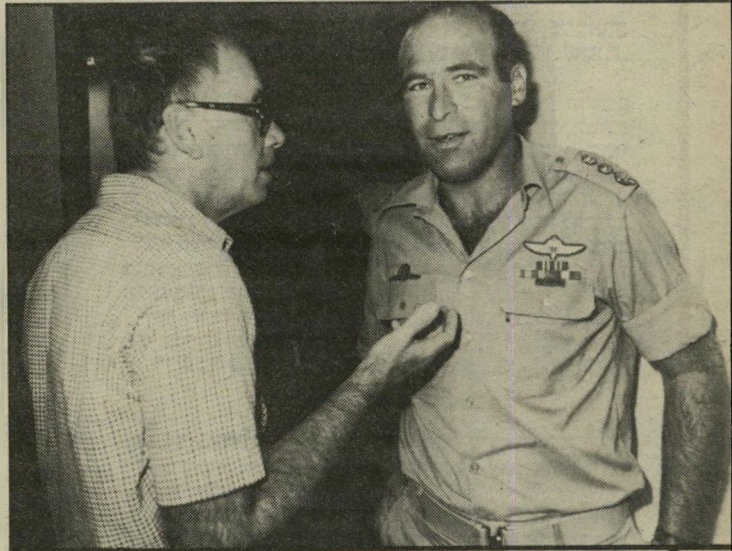
לשבור עצירים ברכים מעורנות הרבה יותר. העיתונאי יאיר קוטלר, שהראיון שפירסם במעריב עם הצעיר רז, יוסף כיסלו, הביא להתפטרותו של תורגמן. סיפר במישפט-חפץ על דרכי-החקירה של רז. הוא אמר שאחרי שיחות ארוכות התחיל כיסלו, העציר, להעריך את הקצין הצעיר שחקר אותו. הוא הושפע ממנו עד כדי כך, שראה בו את האב הרוחני שלו. והחל מספר לו הכל ומשתף איתו פעולה.

כמעט נורמה

המגע האישי הראשון שלי עם רז היה בעת שעמד בראש צוותי החקירה בעניין רצח הילדה נאוה אלימלך. כאותה תקופה ראייתי

את

העיתונאי שעדותו נדחתה יאיר קוטלר משו"ב בהפסקה במישפט. הוא תמך בגירסתו של תורגמן. מפקד מחוז תל-אביב.

ידעונית, שהתימרה לדעת פרטים מסויימים על הרצח. היא לא רצתה בכסף ולא בפירסומת, ונראתה לי כאשה רצינית. היא לא רצתה להישחף, וביקשה ממני שני דברים: שאעביר מסר למישפחת הילדה, וגם שאמסור מידע מסויים למישטרה. החלק הראשון היה קל מאוד. מישפחתה של נאוה אלימלך היתה צמאה לכל מסר, ויהיה אל-טיבעי ככל שיהיה. אבל הפנייה למישטרה, עם הודעה מידעונית, קצת הפחידה אותי.

שמכתבו יגיע לכל מערכות העי"תונים, וכך יקבל פירסום גדול. רז הוא עדיין קצין-מישטרה. אין הוא יכול להתגונן, ואסור לו להביע את דעתו על העניין ולהתראיין בעיתונות. אני מכירה את רז מעבודתי ככתבת מישפטית. פגשתיו בבית-המישפט, כאשר עלה להעיד בתיקים שבהם חקר. התרשמתי כי הוא אדם אינטי-ליגנטי וישר. מעולם לא התגשאל ולא היה שחצן. הוא לא הרליף מידע לעיתונאים, אך היה תמיד נעים-

תורגמן

על דעת עצמו לעיתונאי קוטלר לראיין את העציר כיסלו בזמן החקירה, התפלאתי מאוד. ידעתי שרו הוא אדם חכם, וכי הוא ידע היטב כי ראיון כזה, אם אישר אותו, יתפרסם בעיתונות וייוודע לממונים עליו. היה ברור מה תהיה תגובתו של תורגמן לעניין כזה. ידעתי גם מעבודתי כעיתונאית עד כמה נריר ראיון עם עציר בשעת-חקירה, ולא האמנתי כי קצין זוטר, ויהיה אמיץ ככל שיהיה, יתיר ראיון כזה על דעת עצמו.

מדובר. פגשתי את רז בבית-המישפט ושאלתי אותו מדוע הסתכסכו השניים. הוא הסביר לי זאת בצורה שהשאירה עליי רושם רב. הוא לא אמר מילה רעה אף על אחר מהשניים. את תורגמן כינה "מיקצוען". ואמר כי הוא איש-מישטרה מעולה. על מפקדו הישיר, אסף חפץ, אמר כי הביא איתו מן הצבא שיטות עבודה שונות מאלה של המישטרה.

מאת אילנה אלון

הוא הסביר לי כי עיקר המחלוקת בין השניים היא מתן סמכויות לפקודים. בעוד שתורגמן הוא צנטרליסט מושבע, היורד לפירטי כל חקירה במחוז, הרי שחפץ מעביר את האחריות

אינני מתוכנן **יביתי בסקרנות רבה** לשמוע את עדותו של רז והישרתי